

[Dohrmann]

også i følgeindustrien, får vilkår, som er så gode, at vi igen kan få vendt den negative udvikling, hele erhvervet er inde i.

Jeg sagde også konkret om de foreliggende forslag, at vi så med allerstørste sympati på ministerens forslag om de grønne obligationer. Baseret på de udtalelser, der var faldet fra både statsministeren og landbrugsministeren, vidste vi, at man i respekt for det gamle forlig, man havde med Socialdemokratiet, nødvendigvis måtte finde frem til en anden ordning end den foreslåede, såfremt der skulle indgås en aftale med Fremskridtspartiet.

Det gjorde selvfølgelig ikke situationen lettere, at man gik ind i en situation, hvor det mest positive forløb var ude af billedet. Alligevel sagde vi ved førstebehandlingen, at de forslag, der forelå, anså vi og anser vi stadig væk ikke for noget som helst, der ligner det, som nogle af regeringspartierne føler sig fristet til at kalde en redningsplan for landbruget.

Det, der foreligger, er ingen redningsplan for landbruget. Det, der foreligger, svarer nogenlunde til en slags ambulancekørsel, hvor man mangler såvel læger som sygeplejersker i den anden ende. Det er derfor, at vi i de senere dage, og i øvrigt også tidligere, gentagne gange – vi gentager det igen i dag – har sagt, at skal vi hjælpe dansk landbrug ud af den sørgelige klemme, det befinder sig i, skal der grundlæggende ændringer til i landbrugslovgivningen. Det hjælper kun midlertidigt, hvis man vedtager disse ting. I løbet af halvandet år, to år, vil hele landbrugserhvervet igen befinde sig i den samme krise, hvis dette ikke bliver fulgt op af noget andet. Derfor lægger vi så afgørende vægt på for det første at komme ind og medvirke til også at vedtage disse ting, men i forbindelse med det at få en garanti for, at de ændringer, landbrugserhvervet har så skrigende behov for, bliver gennemført allersnarest til efteråret. Det næsten trygler og beder vi regeringspartierne, CD og Kristeligt Folkeparti om at medvirke til.

Vi synes, det vil være overordentlig trist, hvis Folketinget – det er der i øvrigt også andre ordførere der har sagt – rejser hjem på sommerferie og eventuelt nøjes med – for regeringen har jo ikke flertallet endnu – at vedtage det, der ligger på bordet. Så kommer vi frem til efteråret, og så vil man sandsynligvis genoptage denne diskussion om landbrugslovgivningen, som man har

ført herinde i Folketinget igennem mange, mange år – jeg tror nok, det er mindst 30 år – uden at der er kommet noget konkret positivt ud af det.

Det er dér, Fremskridtspartiet står: vi vil hellere end gerne ind i et samarbejde med regeringspartierne og de to andre borgerlige partier, CD og Kristeligt Folkeparti. Men vi må – det skylder vi landbruget – garantere, at de restriktioner, de oldnordiske ordninger, der eksisterer i dag, og som kører vores landbrug ned, fjernes. Ikke alene det, det gælder selvfølgelig også finanspolitikken med den alt for høje rente osv.

Jeg mener, at såvel Fremskridtspartiet som regeringspartierne og andre partier, der ikke har en socialistisk indstilling, svigter landbruget, hvis vi ikke får en garanti for, at ministeren foreslår, bliver fulgt op af nogle ting, som kan gøre landbrugserhvervet bæredygtigt.

Jeg tror ikke, der er nogen, der vil bestride, at der ikke er andre lande, hvor man kan sige, at man har et mere effektivt landbrug, end vi har her i landet. Derfor er det eneste, vores danske landmænd har brug for som sagt, at man fjerner de rammer, som forhindrer dem i at udfolde sig i dag.

Visse journalister har citeret udtalelser gående på, at Fremskridtspartiet skulle have stillet nogle ublu krav. Jeg vil godt sige her i folketingsalen, at det ikke er rigtigt. Hvis nogen mener det eller fortsat vil hævde det, vil jeg gerne have redegjort for heroppe, hvilke krav det er. Det har virkelig været og er vores indstilling at komme ind og præge lovgivningen i en positiv retning. Det siger vi ikke alene, fordi dette er et stort område, men også fordi det er den første større sag, regeringen har til behandling, og det, der bliver vedtaget her om landbruget inden sommerferien, er jeg helt sikker på også vil have betydning fremover.

Regeringspartierne skal foretage et valg, om man skal basere sin politik enten på at støtte sig til Socialdemokratiet eller på at forsøge at få Fremskridtspartiet med. Det er da klart, at med den mandatforøgelse, vi fik ved sidste folketingsvalg, vil vi søge at få enhver indflydelse, så vi kan præge udviklingen i den retning, vi ønsker. Derfor vil jeg godt sige igen, at Fremskridtspartiet ikke har stillet ublu krav, Fremskridtspartiet vil ikke stille ublu krav. Fremskridtspartiet er klar, også fra nu af, til enhver